

ся съ мене, майко, чедо ти съмь. . . Послушай да ти кажь. . . Когато узнаешь. . .

— Махни ся отъ тука! Ты не ми си чедо! Не ся допирай до мене! Азь нѣмамъ вече чедо! . . .

Но рнезапно, като видѣ поговжтѣ безболѣзненность, че бѣ дигнжль гордо чело, видѣ ся като да промѣни миѣние, и ся опыта да ся усмихне ужь челоуколюбиво; но не можѣ, защото устата ѣ ся искривихъ. Най послѣ пристѣпи, наклони главъ къмъ него, прострѣ къмъ него рѣцѣ, но тутакъ си гы тегли пакъ на задѣ къмъ сърцето си, и като испѣшка, прострѣ ся възижкъ.

Волскый и Иванъ ся притекохъ та ѣх прѣнесохъ на леглото ѣ. При истропваніето на паданіето ѣ, притече ся и горничната ѣ (служыня). А Иванъ, изведе Волскаго вѣнъ отъ стаѣтѣ, — Остави ны, казва му, ный да ѣ пригодимъ, както можемъ, а ты тичай скоро за докторъ.

III.

Слѣдъ малко Волскый ся завърнѣ и доведе докторъ, който ся мѣчаше да уталожити стреснованіето му, и думаше му: — „ Не бой ся. Смайваніето, стре-